

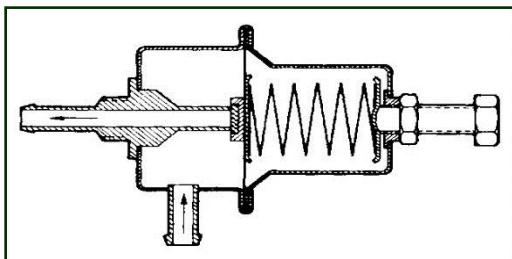
ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

راهنمای ایمنی مصرف کنندگان گاز طبیعی

آشنایی با تجهیزات:

*رگولاتور:

گاز طبیعی از طریق شبکه گاز شهری به نزدیک ترین محل مصرف (خانگی یا تجاری) درب منزل می‌رسد و قبل از ورود به محل مصرف از داخل رگولاتوری که در بیرون ملک (در کوچه یا پیاده رو) روی علمک گاز و کنار دیوار نصب می‌شود، عبور می‌کند. یکی از وظایف رگولاتور تقلیل فشار گاز شبکه به میزان مصرف مورد نیاز مشترکین می‌باشد. همچنین رگولاتور مجهز به وسائل ایمنی خاصی است که در صورت بروز نقص در سیستم لوله کشی شهر، به طور اتوماتیک جریان گاز را قطع می‌کند تا مصرف کنندگان در معرض خطرات احتمالی قرار نگیرند. به طور کلی رگلاتور فشار جریان گاز را تنظیم می‌کند. رگلاتورها به کمک یک صفحه لاستیکی به نام دیافراگم که در پشت آن یک فنر و یک پیچ کنترل قرار دارد، دائمًا فشار گاز خروجی را کنترل می‌کنند. لازم به ذکر است که مصرف کنندگان نباید رگولاتور را دستکاری نمایند و چنانچه در رگولاتور اشکالی ملاحظه گردید باید سریعاً با پست‌های امداد گاز (تلفن ۱۹۴) تماس حاصل نمایند.

نمای داخلی رگلاتور

نمایی از رگولاتور

*کنتور:

کنتور که بعد از رگولاتور قرار دارد، مطابق ضوابط مبحث ۱۷ مقررات ملی ساختمان (مقررات لوله کشی گاز طبیعی) در قسمت ابتدایی واحدهای مسکونی یا تجاری نصب می‌شود. لازم است در محوطه نصب کنتور جریان طبیعی هوا برقرار باشد و بعد از نصب، توسط واحدهای عملیاتی شرکت گاز پلمپ گردد تا توسط مشترکین دستکاری نگردد. در صورت بروز هرگونه نقص در کنتور، مشترکین باید با شرکت گاز تماس حاصل نمایند. این کنتورها از نوع دیافراگمی بوده و میزان گاز مصرفی مشترکین را بر حسب متر مکعب استاندارد نشان می‌دهند.

*شیر اصلی :

بعد از کنتور شیری قرار دارد که به آن شیر اصلی مصرف می‌گویند. شیر اصلی مصرف باید از نوع برنجی ربع گرد توپکی و دارای علامت استاندارد و مورد تأیید شرکت ملی گاز ایران و یا سایر مراجع ذیصلاح باشد. در صورت هرگونه نشت، آتش سوزی، و بروز نقص در شبکه لوله کشی داخل ساختمان باید شیر اصلی گاز که بعد از کنتور قرار دارد بسته شود؛ هنگام ترک منزل برای زمان‌های طولانی و رفتن به مسافت باید شیر اصلی گاز بسته باشد تا از نشتی‌های احتمالی و بروز آتش سوزی و انفجار جلوگیری به عمل آید.

به منظور اطمینان از حالت باز یا بسته بودن شیر اصلی کافی است به جهت دسته شیر دقیق شود. در صورتی که دسته شیر در راستای لوله باشد، شیر باز می‌باشد و در صورتیکه عمود به مسیر لوله باشد، شیر بسته می‌باشد.

*لوله کشی :

بعد از شیر اصلی، گاز توسط سیستم لوله کشی تا نزدیکی وسایل گاز سوز نظیر بخاری، آبگرمکن، اجاق گاز و نظیر اینها انتقال داده می‌شود. هنگام لوله کشی گاز در انتخاب قطر لوله باید دقیق شود. قطر لوله‌های گاز باید به اندازه‌ای باشد که بتواند گاز کافی را برای حداکثر مصرف دستگاه یا دستگاه‌های گاز سوز مربوطه تأمین نماید. در لوله کشی گاز داخلی ساختمان باید از افراد متخصص، ابزار وسایل مرغوب استفاده شود. طبق مبحث ۱۷ مقررات ملی ساختمان مسئولیت استفاده از اجناس غیرمرغوب و غیراستاندارد در لوله کشی گاز و عدم اجرای صحیح جوشکاری به عهده سازمان نظام مهندسی آن شهرستان می‌باشد.

پس از لوله کشی و قبل از تزریق گاز باید تست نشت یابی صورت گیرد؛ مجری سیستم لوله کشی این کار را با تحت فشار هوا قرار دادن لوله‌ها و کنترل کردن فشار هوا لوله‌ها در فواصل زمانی معین و همچنین استفاده از کف صابون بر روی اتصالات لوله‌ها و سرجوش‌ها انجام می‌دهند. در صورت عدم مشاهده حباب و عدم کاهش فشار، لوله کشی فاقد نشتی بوده و بعد از تخلیه هوا می‌توان گاز را تزریق کرد.

بعد از اینکه گاز توسط لوله کشی تا مجاورت وسایل گاز سوز منتقل شد در انتهای لوله کشی یک شیر از نوع گازی نصب می‌شود که به آن شیر مصرف کننده می‌گویند. در موارد لزوم به کمک این شیر گاز ورودی به وسایل گاز سوز را می‌توان قطع یا وصل کرد؛ همچنین در صورت خرابی وسایل گاز سوز یا تعویض و جا به جای آنها، بدون اینکه خللی در کار سایر مصرف کننده‌های گاز سوز ایجاد شود، می‌توان پس از بستن این شیر، نسبت به تعمیر، تعویض، و جابجایی وسایل اقدام نمود. کلیه شیرهای مورد استفاده در لوله کشی گاز، باید از نوع برنجی ربع گرد توپکی باشند. لازم به ذکر است هر وسیله گاز سوز باید دارای یک شیر قطع و وصل مستقل باشد.

آموزشی
شنبه‌های

شنبه‌های
آموزشی

بعد از اینکه گاز تا نزدیکی وسایل گاز سوز منتقل شد و توسط شیر مصرف کننده مهار گردید برای اتصال وسایل گاز سوز به شیر از لوله‌های انعطاف پذیر(شیلنگ) استفاده می‌شود. اکیداً توصیه می‌شود از شیلنگ‌های لاستیکی چند لایه مخصوص گاز که جدار داخلی آنها با لایه‌ای از مصالح مقاوم در مقابل گاز و مواد نفتی تقویت شده‌اند، استفاده شود و طول شیلنگ نباید از $1/2$ متر بیشتر نباشد.

در دو انتهای محل اتصال شیلنگ با وسیله گاز سوز و شیر مصرف کننده از بست فلزی حلقوی استفاده می‌شود تا شیلنگ را در محل اتصال محکم نگه داشته و از نشتی گاز جلوگیری کند. هرچه بست مورد استفاده سطح پهن تری داشته باشد کارایی آن بالاتر بوده و قابل اطمینان تر می‌باشد. لازم به ذکر است هرگز نباید از سیم، طناب، و انواع کش‌ها بجای بست فلزی استفاده کرد زیرا پیچاندن سیم بجای بست باعث بریده شدن شیلنگ و انتشار گاز خواهد شد.